

subst. ein guter Kämpfer Nib. 5, 12. Draup. 8, 9. Arg. 7, 5. MBh. 1, 2542. 5341. 2, 87. 4, 1016. 5, 784. Hariv. 5027. 6887. R. 3, 25, 26. Mālav. 69. 5. ein Elephant MBh. 5, 3046. 6, 4154. राक्षसानाम् Bekämpfer der Rākshasa. R. 3, 31, 19. वानरेन्द्र° bekämpfend, kämpfend gegen 6, 18, 3. रन्ध्र° gegen Blüssen kämpfend, eine schwache Seite angreifend Ragh. 15, 17. — Vgl. आगत°, दृढ°.

प्रहारक (wie eben) adj. fortreissend: तस्मादेतमापः प्रहारकाः Kāth. 22, 9.

प्रहार्य oder प्रहार्य (von हृत् mit प्र) adj. wegzunehmen, zu versetzen: अग्नि Çat. Br. 14, 8, 2, 1. — Vgl. u. प्रहार्य.

प्रहारिन् (von प्रहा) adj. Gewinn machend: शिष्टान्तरः समिधेषु प्रहारिन्वास्वस्वै राशिर्भवितासि भूरिम् RV. 4, 20, 8. Nach Sāz. = प्रकरणावत्.

प्रहास (von हस् mit प्र) 1) m. P. 3, 3, 62, Sch. (vgl. 6, 2, 144). a) = प्रहसन H. an. 4, 181. Mēd. n. 190. das Lachen, Gelächter: प्रहासं मुमुचे Hariv. 9908. Kām. Nitir. 5, 20. Mākh. 130, 22. सप्रहासम् adv. Mālav. 56, 14. प्रहास = अट्टहास ein schallendes Gelächter Çāḍḍan. im ÇKDa. — b) Spott, Ironie P. 1, 4, 106. 8, 1, 46. — c) Schauspieler Dharm. im ÇKDa. — d) Bein. Çiva's Taih. 1, 4, 44. N. pr. eines Nāga MBh. 1, 2157. eines Wesens im Gefolge des Çiva 9, 2570. — e) N. pr. eines Tirtha, = सोमतीर्थ Çāḍḍan. im ÇKDa. — 2) n. भरद्वाजस्य प्रहासम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 227, a. — Für einige Bedeutungen wird man das Wort in प्र + हास zerlegen müssen; in der vorletzten Bed. wohl nur fehlerhaft für प्रहास.

प्रहासक (vom caus. von हस् mit प्र) m. Spassmacher, Possenreisser; s. u. कल्ल.

प्रहासैन् (von हस् mit प्र) 1) adj. lachend, spasshaft, spöttisch AV. 8, 6, 14. — 2) m. der Spassmacher im Drama, der Vidūshaka H. 331.

प्रह्णि Uṇādis. 4, 184. m. Brunnen AK. 1, 2, 2, 26. 2, 10, 28. H. 1091.

प्रहित 1) abgeschossen, abgeschickt, Abgesandter u. s. w. s. u. कृि mit प्र und अप्रहित. — 2) गौरीविते: प्रहितः N. eines Sāman Ind. St. 3, 216, b. — 3) n. Brūhe H. 397.

प्रहितंगम (प्रहितम्, acc. von प्रहित, + गम) adj. auf Sendung gehend: देवानाम् Pān. Gṛhy. 3, 15.

प्रहितोः (1) संपोषणम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 225, b.

प्रहिम (1. प्र + हिम) adj.: कुलानि P. 8, 4, 16, Sch.

प्रहुत partic. s. u. हु mit प्र. n. = भूतपक्ष Çāḍḍan. im ÇKDa.

प्रहुति (von हु mit प्र) f. Opferung RV. 7, 90, 2.

प्रहुत 1) partic. s. u. हृत् mit प्र. — 2) m. N. pr. eines Mannes gaṇa अश्वादि zu P. 4, 1, 110.

प्रहुष्ट s. u. हृष्ट mit प्र. रोमन् m. N. pr. eines Asura Kāthās. 47, 30.

प्रहेणाक n. eine Art Backwerk Taih. 2, 9, 14. — Vgl. प्रहेलक.

प्रहेतर (von हि mit प्र) nom. ag. Treiber: प्रहेतारम्प्रहितम् RV. 8, 88, 7.

प्रहेति (wie eben) m. 1) Wurfsciffe VS. 13, 15. fgg. — 2) N. pr. eines Rākshasa-Fürsten Muir. ST. 4, 414. eines Asura Bhāṣ. P. 6, 10, 20. 8, 10, 20.

प्रहेय (wie eben) adj. zu entsenden, Botendienst thugend AV. 5, 17, 3. Çat. Br. 5, 3, 2, 11.

प्रहेलक n. = वाचनक Hān. 152. Nach ÇKDa. und Wils. = प्रहेणाक IV. Theil.

eine Art Backwerk.

प्रहेला (1. प्र + हे°) f. instr. °लया so v. a. ohne sich irgend einen Zwang anzuthun, sans gêne Spr. 2049.

प्रहेलि f. = प्रहेलिका Uṇādis. 4, 117. Dharm. zu AK. 1, 1, 5, 6. ÇKDa.

प्रहेलिका f. Räthsel, räthselhafte Sprechweise AK. 1, 1, 5, 6. Taih. 1, 116 (प्रहे° gedr.). H. 259. Hāḷā. 1, 152. Kāvya. 3, 106. Pratiṣā. 23, b, 5. Sāh. D. 5, 11. 529. 646. Verz. d. Oxf. H. 208, a, 41. 217, a, 9. — Vgl. प्रवल्हिका.

प्रहार्य m. wohl so v. a. प्रकृति. व्यन्तिस्य धनिनः प्रहेषे चिद्वरुषः RV. 1, 150, 2.

प्रहारिन् (von प्रहाष) adj. Opfergabe bringend: अयाडे शिष्यन्धसः सुदन्तस्य प्रहेषिणः । इन्दुरिन्द्रे यवाशिरः RV. 8, 81, 4.

प्रह्राद (von ह्राद् mit प्र) m. N. pr. des Obersten der Asura, mit dem patron. Kājādhava und Vaters des Virokana, TBa. 1, 3, 9, 1. eines Sohnes des Hiraṇyakaçipu, Feindes des Indra und Freundes des Viṣṇu, MBh. 1, 2489. 5, 1202. fgg. 12, 3662. 4568. fgg. 6654. fgg. 8023. fgg. Hariv. 187. 261. 2283. 12459. 12695. 12711. fgg. 12914. 12990. fgg. 13191. 13214. 13971. 14022. 14249. fgg. 14284. Bhāṣ. P. 1, 3, 11. 12, 25. 5, 18, 7. 6, 18, 9. 12. 7, 13, 11. fgg. 9, 17, 14. — Vgl. प्रह्राद.

प्रहास (von हृस् mit प्र) m. Verkürzung, Abnahme, das Verkümmern: यथा तैलनपादीपः प्रहासमुपगच्छति । तथा कर्मनपादिवं प्रहासमुपगच्छति ॥ MBh. 13, 338.

प्रहादि m. pl. nach Çāḍḍan. das Gefolge des Asura Prahrāda Kaush. Up. in Ind. St. 1, 414.

प्रहृति (von ह्राद् mit प्र) f. nom. act. P. 6, 4, 95, Sch. Vor. 26, 183. Die richtige Form ist प्रहृति Siddh. K. 209, b, 8; vgl. P. 8, 2, 44, Vārtt. 1.

प्रह्राद (wie eben) m. 1) freudige Erregung, angenehme Empfindung Viçva im ÇKDa. Suçr. 2, 423, 14. 424, 18. प्रह्रादे नगदासवान् R. Goan. 1, 43, 24. मनः° 5, 13, 17. MBh. 1, 2847. — 2) Laut, Ton H. an. 3, 386. Dharm. im ÇKDa. — 3) N. pr. eines frommen Daitja (s. प्रह्राद) H. 699. an. 3, 386. 4, 189. प्रह्रादश्चास्मि देत्यानाम् Bhāṣ. 10, 30. Arg. 5, 20. 8, 20. MBh. 1, 2526. 2642. 2667. 2, 2314. fgg. 3, 1029. fgg. 12, 6146. 14, 248. VP. 124. fgg. 153. Spr. 2871. Verz. d. Oxf. H. 257, a, 11. eines Nāga MBh. 2, 362. eines Praḡāpati 437. — 4) pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6, 854 (VP. 188).

प्रह्रादक (vom caus. von ह्राद् mit प्र) adj. angenehm erregend, erfrischend: चन्द्र R. 3, 9.

प्रह्रादन (wie eben) 1) adj. f. ई dass. Suçr. 1, 178, 16. 188, 5. 2, 424, 7. Ragh. 13, 4. वक्त्र° Suçr. 1, 187, 10. मुख° (so ist wohl st. मुख° zu lesen) MBh. 3, 11446. मनः° 14, 2045. R. 1, 18, 12. — 2) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, a. — 3) n. das Erregen in angenehmer Weise, Erfrischen Hariv. 3603. Suçr. 1, 151, 9. 2, 5, 2. Ragh. 4, 12.

प्रह्रादिन् (von प्रह्राद) adj. angenehm erregend, erfrischend: मनःप्रह्रादिनी MBh. 2, 62. 12, 7609. 14, 2383.

प्रह्र (von हृत् mit प्र) Uṇādis. 1, 153. P. 3, 2, 3, Vārtt., Sch. Vor. 26, 33. adj. f. स्त्री 1) vorgebeugt; geneigt, gebogen, schief; demüthig sich verneigend, demüthig Uṇādis. Hāḷā. 5, 58. Ait. Br. 3, 9. प्रह्रा उवस्थाप